

tage Mandskab uden at behøve at øve Tvang, saadan som man er nødt til at gøre, hvis man vil opretholde Militærordningen paa det nuværende Grundlag.

Dernæst talte det ærede Medlem, og det ærede Medlem Hr. Pürschel for øvrigt ogsaa, om de frivillige Korps og sagde, at her er jo ikke Tale om et Fascistkorps. Ja, hvor ved det ærede Medlem det fra? Ved det ærede Medlem, at der ikke kan blive Tale om noget saadant? I det hele taget er Forholdet dette, at naar Befolkningen er afvæbnet, kan det ikke gaa an, at Dele af Befolkningen ved at organisere sig paa militær Vis danner en Slags Stat i Staten og derigennem er i Stand til at øve en Indflydelse, som de ikke bør eller maa eller kan gøre. Derfor er det nødvendigt at forbyde de frivillige bevæbnede Korps. Det ærede Medlem talte i denne Forbindelse om Ungdommens fysiske Opdragelse, og jeg er ganske enig i, at det har sin Betydning, at Ungdommen faar en forsvarlig fysisk Opdragelse, men jeg tror ogsaa, vi kan blive enige om, at det kan naas, uden at vi behøver at have unge Mennesker bevæbnede med Gevær. Den fysiske Opdragelse er ikke uløselig knyttet til dette at være bevæbnet. For øvrigt, naar det ærede Medlem nærer en saa levende Interesse for Ungdommen og for den fysiske Opdragelse, som Ungdommen faar gennem Militærtjenesten, vil jeg dertil sige, at begge Partier, baade de Konservative og Venstre, de, der har været de toneangivende og raadende hidtil, naar vi skulde have en Militærordning, paa en meget daarlig, ja, uforansvarlig Maade har varetaget denne Side af Sagen. Jeg har haft Lejlighed til at se adskillige Kaserner og militære Etablissementer, og jeg vilde ønske, at de, der raaber højest op om deres Interesse for det levende Værn, for den danske Ungdom, kunde faa at se, hvilke Kaar man byder Soldaterne, naar man endelig har faaet fat i dem. De Opholdsrum, de har, er saa skandaløse, at det trodser enhver Beskrivelse, og ikke alene det, men de Befalingsmænd, man tvinger til at bo paa Kasernerne, byder man Lejligheder af en saadan Art, at man ikke vilde vove at byde andre dem. Der gaar elektriske Ledninger og Kloakledninger forbi de militære Etablissementer, men saadan noget som W. C.'er eksisterer ikke der, Beboerne maa gaa ned ad Trapper, som ogsaa Mandskabet har Adgang til, og langt ud over Gaarde for at finde Toiletterne. Og alt det, fordi man skal spare paa Militærudgifterne. Til de menige Soldater er der nogle uhyggelige, snavsede Rum, der

først skal bruges til Pudsestue og derefter til Opholdsstue. Hvis ikke K. F. U. M. tog sig af Soldaterne i deres Fritid, ligefrem ude i Lejrene byggede Boliger for dem og gjorde det hyggeligt for dem, vilde de menige blive tvunget til, for dog at faa det nogenlunde hyggeligt, at gaa paa Værtshus. Det er den Interesse, de Herrer viser Ungdommen! Naar det kommer til Stykket, har de fuldstændig forsømt at varetage disse unge Menneskers Interesser, hvad de dog havde en Pligt til, naar de tvinger dem til at komme ind som Soldater. Derfor kan jeg sige, hvad jeg har sagt ved en anden Lejlighed, at skulde Militærordningen af 1922 blive opretholdt, vil man vedblive at tvinge de unge Mennesker til længere Tids Tjeneste, saa nødsages Rigsdagen til at bevilge en Merudgift til Militærbudgettet, saaledes at der kan bydes Soldaterne saadanne Kaar i deres Fritid, at man ikke tvinger dem til at gaa andre Steder hen. I den Henseende har de, som taler om deres Kærlighed til det levende Værn, fuldkommen glemt deres Opgave hidtil; det er fuldkommen uforsvarlige Kaar, man nu byder de menige Soldater.

Det ærede Medlem sagde yderligere, at han var glad ved at se, at paa eet Omraade var der sket en Ændring i Lovforslaget: de korte Geværer var forsvundet. Det skal det ærede Medlem nu da endelig ikke være saa sikker paa, for vi skal jo bruge de forhaandenværende Geværer, og det ærede Medlem har som Forsvarsminister netop foranlediget, at en stor Del af Fodfolket faar afkortede Geværer. Man var, da jeg overtog Stillingen efter det ærede Medlem, i fuld Gang med at gøre Geværerne kortere, fordi det er langt mere praktisk — det fandt det ærede Medlem, da han var Minister —, for saa vidt det ikke af bestemte Grunde, dels til Paasættelse af Sabelbajonetter ved BajonETFægning, dels ved Skydning paa flere Geledder, er nødvendigt at have Geværer af en vis Længde. Men Hensyn til Skudsikkerhed kan de korte Geværer fuldt ud maale sig med de lange. Det forstod det ærede Medlem, da han var Minister, og i hvert Fald, de Geværer, han gav Ordre til at lade afkorte, maa han finde sig i, at Vagtkorpset forsynes med. Og jeg kan heller ikke tænke mig, at det kan genere det ærede Medlem synderligt, at disse korte Geværer kommer, naar det skyldes hans egen Foranstaltning. Derfor, denne Glæde maa jeg berøve det ærede Medlem, og jeg kan sige: Takket være ham selv. Det synes at være noget af en Helligbrøde at save et Stykke af et Gevær, nu da der